

Prensa escrita, ràdio, televisió, internet... molts mitjans afronten la difusió de la història a casa nostra, però com i quina història? La resposta no és senzilla, ara bé, cada vegada es fa més evident la precipitació i la manca de cura de molts mitjans de comunicació a l'hora d'elaborar i de difondre, amb criteris científics, la història i la investigació històrica.

La recerca, base de tot treball científic, difícilment s'encarrega a especialistes, deixant que persones alienes a la professió facin aquesta tasca. I, per contra, sovint s'opta per apel·lar i/o entrevistar els historiadors més com a reclam que no pas com a veritable font de col·laboració i supervisió.

Aquí no és ni el moment ni l'indret d'entrar en detalls sobre com els suposats especialistes o els realitzadors

obvien les normes més bàsiques de recerca, plantejaments metodològics, etc. (o, fins i tot, si les imatges seleccionades de les filmoteques corresponen al relat històric tractat a la pantalla -massa vegades imatges de la Gran Guerra han estat presentades davant dels espectadors com a episodis de la Guerra Civil espanyola-).

Des d'aquesta modesta editorial volem posar de relleu tal problemàtica, que també afecta (molts) d'altres àmbits, a fi de revaloritzar la figura de l'historiador professional com a tècnic capaç d'assessorar amb bon criteri qualsevol treball històric de divulgació.

Consell de redacció

Redacció: Lluís Company, Ricard Expósito, Jordi Rubió, Xavier Bosch i Andrea Ferrer

Consell assessor: Xevi Calm i Juan Francisco Montenegro

Han col·laborat en aquest número: Anna Vilar i David Colom

Agraïments especials a: Josep Tayant

Coordinació i disseny: Pere Joan Casellas